

Pismo to wychodzi codziennie oprócz niedziel i świąt uroczystych w drukarni St. Gieszkowskiego.

Zaliczenie na trzy miesiące Złp. 10.
miesięczne złp. 4.

MIJONA RZYMSKIE.
Jutro Bonawentury Dok.

MIJONA ŚLAWIAŃSKIE.
Jutro Dobrogość.

Gazeta Krakowska.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzień godzina	Barometr do 00 R red w miarze Paryzkiej	Stopnie ciepła podług Réaumur'a	Psychro- metr	Wiatr	Stan Atmosfery	Zjawiska napowietrzne i różne uwagi
7	27 ^{''} 5 ^{'''} 210	† 12 ^o 5	4, 71	Pł. Zachodni słaby	Pogoda z Chmurami	
12 12	5, 153	† 16, 5	4, 09	Pn. Zachodni średni	Pochmurno	
3	4, 798	† 19, 1	3, 61	Zachodni średni	Pogoda z Chmurami	
9	4, 176	† 15, 4	5, 19	Zadem	„	

Cześć Urzędowa.

Z mocy rezolucyi Trybunału I. Instancyi M. W. Krakowa z d. 26 maja r. b. Nr. 1694 sprzedane zostaną ruchomości po ś. p. xiędzu Michale Krasuskim administratorze kaplicy biskupiej w Jeleniu dnia 18 b. m. o godzinie 9 rannej, na którą to licytacją łaskawą Publiczność zaprasza.

Chrzanów 4 lipca 1836 r.

Ignacy Dorau Z. Notar.

Komornik sądowy uwiadomia publiczność, iż dnia 15 lipca 1836 r. o godzinie 10 rannej na Kazimierzu żydowskim pod L. 122 i 125/6 odbędzie się wydzierżawienie na lat trzy przez licytacją dochodów z tychże domów Nro. 122 i 125/6. Chęć licytowania mający złożą *vadum* złp. 100, warunki zaś przed licytacją ogłoszone zostaną.

Kraków dnia 4 lipca 1836 r.

Józef Słodkowski.

LOTERYA KRAJOWA.

W 720 ciągnienu dnia 13 Lipca 1836 r. w przytomności osób od rządu do tego wyznaczonych, wyciągnięte z koła zostały następujące numery:

30. — 87. — 6. — 41. — 84.

Przyszłe ciągnienu 721 przypada dnia 20 Lipca 1836 r.

Ceny zboża w czterech gatunkach na targowicy w Kleparzu przy Krakowie sprzedawanego.

Dnia 11 i 12 Lipca 1836 roku.	1.		2.		3.		4.	
	Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr
Korzec Pszenicy..	19	20	10	15	9	15	8	—
— Zyta... ..	5	6	5	—	4	20	4	15
— Jęczmien:	5	—	4	20	4	12	4	6
— Owsa.....	4	6	4	—	—	—	—	—
— Grochu.....	7	6	7	—	—	—	—	—
— Jagiel.....	17	—	16	—	15	15	15	—
— Rzepaku..	91	15	—	—	—	—	—	—

Przekonali się o powyższych cenach zboża i oryginal jak zwykle podpisali:

Peszke: Nasturkiewicz W. G. VII.

Gołębiowski K. T.

Ceny bydła z targu dnia 8 Lipca 1836 r.

Wół ważący funtów 600 sprzedany za złp. 189, funt. 500 złp. 168, funt. 400 złp. 135. Krowa średnia tłusta ważąca funt. 300 kosztuje złp. 94; chuda funt. 150 złp. 46. Cielę średnie złp. 12. Wieprz średni karmny złp. 95, chudy złp. 43.

Przekonali się o powyższych cenach bydła i oryginal jak zwykle podpisali:

Peszke: Nasturkiewicz W. G. VII.

Gołębiowski K. T.

— *Kraków.* —

Dnia dzisiejszego w rocznicę Urodzin Jéj Ces. Król. Mości ALEXANDRY TEODOROWNEJ odprawilo się w tutéjszym kościele Katedralnym za stosowną uroczystością nabożeństwo.

— *Królestwo Polskie.* —

PRAWO MAŁŻENSKIE.

(Ciąg dalszy).

ROZDZIAŁ X.— *O zaręczynach.* — Art. 239.

Zaręczyny mają miejsce, skoro nastąpiło wzajemne przyrzeczenie małżeństwa, pomiędzy mężczyzną i kobietą, bądź słownie, bądź na piśmie, w akcie urzędowym lub prywatnym. Art. 240. Zaręczyny nie są ważne, jeżeli pomiędzy osobami zaręczonemi, dla niedostatku warunków potrzebnych, lub dla przeszkód niedopuszczających związku małżeńskiego, nie mogło być zawarte małżeństwo. Art. 241. Zaręczyny nawet ważne, nie dają prawa żadnej stronie zniewalania strony przeciwnéj, drogą sądową, do zawarcia małżeństwa; lecz osoba, bez powodów słusznych, niedotrzymująca uczynionego przyrzeczenia na piśmie, lub w przytomności świadków, obowiązana jest przeciwnéj stronie wynagrodzić poniesione koszta i szkody. Art. 241. Stają się powodem słusznym niedotrzymania uczynionego przyrzeczenia: 1) obelgi ciężkie, domierzone stronie odstępującéj od zamężcia, przez stronę przeciwną; 2) rozwiązłe lub występne życie strony przeciwnéj; 3) nieokazywanie należnego uszanowania rodzicom drugiéj strony, i nakoniec; 4) podstępne wyludzenie danego słowa. Art. 243. Jeżeli niewiasta zaszła w ciąż z mężczyzną, który po zaręczynach wzbrania się zawrzeć małżeństwo, zaręczony ulegnie karom, w kodexie karnym postanowionym, a nadto obowiązany będzie dostarczać, w każdym przypadku, alimentu dziecku, niewieście zaś tylko, gdyby nie miała własnego dostatecznego majątku. (*D. n.*)

— *Rossyja.* —

W skutek dawniejszego podania naczelnika górnictwa Mamyszew, polecono katarynenskiemu urzędowi górniczemu, aby powziął

dokładne wiadomości o znajdującym się tam bursztynie, co téż i dopełniono, wraz z dołączeniem kawałka bursztynu, który teraz znajduje się złożony w muzeum zakładu górniczego. — Sprawozdanie to jest treści następującej: Najwyższa warsta brzegu Isety tworzy pokład piasku i gliny, po którym idzie warsta grubo-ziarnistego piasku, a pod tym leży kruchy piaskowiec. Następnie rozciąga się pokład lipkiego, szarego ilu, pomieszanego z brunatnym a w części z ziemnym węglem; w téjto warscie znajdują się drobne kawałki bursztynn. Pod tą warstwą idzie skruszały liguit (drzewo skamieniałe), gdzie-niegdzie zawierający trąbę gliny, a miejscami żwir siarczany. — W tym lignicie gęściej i w większych kawałkach napotyka się bursztyn. Jeszcze niżej leży wazka warsta drobno-ziarnistego piaskowca, szaro żółtego koloru; pod tym pokład szarego ilu, pomieszanego z lignitem, węglem drzewnym i dziarstwem, który bogatszy jest w bursztyn, niż powyższe warsty. Bursztyn tameczny świeżo wykopany nie jest twardy, a zapach ma podobny do drzewa lub smoły sosnowéj; poleżawszy zaś cokolwiek na powietrzu, staje się twardym i traci zapach sobie właściwy. Są niektóre onegoż kawałki, posiadające widoczny stopień ciągliwości, inne zaś, podobnie jak czarnokrusz, téj własności nie mają. Odtam tego bursztynu jest muszlowaty; w ogniu pali się i topi, jednakże nie tworzy kropli; podczas palenia się wydaje woń aromatyczną, i wiele sadzy, a po wypaleniu się zostaje mialki węgla. Z tego wszystkiego pokazuje się, że bursztyn niczém inném nie jest, tylko drzewną żywicą.

G. L.

— *Poznań 23 Czerwca.* —

W królestwie Poiskim zajmują się obecnie mocno chodowaniem jedwabników. P. Tilmes, fabrykant z Petersburga, zakłada w Warszawie fabrykę wyrobów jedwabnych, do której używanym będzie sam tylko jedwab krajowy; tym sposobem otworzy się właścicielom dóbr nowe źródło dochodów. Niedgdyś i w Xięztwie Poznańskim chodowa-

no znaczną liczbę jedwabników, czego dowodem są starożytne drzewa mormowe, które tu i ówdzie, jako to: w Kurniku, Racacie i t. d., dziś jeszcze napotykamy. Czy w obecnym stanie u nas rolnictwa, w czasie gdy ziemiopłody nie wynagradzają trudów i nakładów rolnika, nie wartołoby wznowić zaniechanéj téj gałęzi przemysłu? G. L.

— Z Londynu 25 Czerwca. —

Korrespondent dziennika *Morning Chronicle*, udziela następującą anegdotę charakteryzującą generała Kordowę, terażniejszego dowódcę wojska północnego; — »Po skończonej wojnie francuzkiéj, zgłosił się pewien oficer angielski do generała Castanos, żądając znakomitego urzędu. Generał widząc go ozdobionym licznemi orderami, przez ciekawość zapytał jakiemu to czynami waleczności na tyle ozdób zasłużył. »Gdzieżes W pan dostał ten order?« (rzekł generał). »W rejteradzie z pod...« — »A ten drugi?« »W rejteradzie z pod...« — »A ten trzeci?« »W rejteradzie...« »Do stu katów! (krzyknął generał) rejterujże się W pan z przed mojego oblicza, ażebym nie pokrył pewnym znamieniem téj części ciała twego, która godniejszą jest jak pierś twoja do noszenia orderów. G. C. W.

— Z Paryża 25 Czerwca. —

Piszą z Genui pod d. 14 b. m., że na żądanie angielskiego konsula, położone tam zostało embargo na 2 okręty które właśnie miały wypłynąć do Rosas i innych portów hiszpańskich, z ładunkiem broni, mnndurów i amunicyi dla D. Karlosa przeznaczonych.

Zawczoraj wróciła księżna Lieven z Valencay do Paryża i miała przywieść niepomysłną wiadomość o zdrowiu księcia Talleyranda. Księżna Dino cierpi także ból pierśsiowy.

Courrier français zwraca uwagę na wyprawę turecką do brzegów afrykańskich i mniema, że gdy Porta ma już 5000 wojska w Trypolis, nie można przypuszczać ażeby jedynie dla nstalenia swéj władzy w tym kraju, potęgę w nim swoją w dwojnásób po-

znażała. Przypuszcza on w całe inne zamiary i widoki. G. C. W.

— Dnia 29 Czerwca. —

Xiążę Talleyrand przesłał własnoręczny list królowi z powinszowaniem szczęśliwego ocalenia, żalując że nie może tego ustnie wynurzyć.

Gdy z okoliczności powtórnego zamachu na życie króla, radzono mu utworzenie gwardyi przybocznej, odpowiedział monarcha: »Wolę życie moje narazić na niebezpieczeństwo, niżeli być niewolnikiem gwardyi.«

Alibeaun utrzymuje stale, że niema żadnych współwinnych i że jeszcze przed miesiącem chciał wykonać swój zamiar na drodze do Neuilly, ale widząc w powozie królowę i księżniczkę Adélaide, wstrzyma się, ażeby nie popelnić niepotrzebnego zabójstwa. I ostatnim razem były te dwie osoby obok króla w powozie. Chciał on sobie znowu odebrać życie w więzieniu. Powiedział także, iżby go można puścić bez obawy, i być pewnym że się stawi na każde zawołanie w ciągu procesu.

Z Bajony piszą: »Dnia 25 czerwca generał Evans miał otrzymać z Madrytu rozkaz do niezwłocznego operowania przeciw nieprzyjacielowi pod Hernani, ażeby to nader ważne stanowisko zdobyć; co jednak dotąd nie nastąpiło, gdyż legia angielska oczekuje na posiłki, ażeby tém skuteczniej działać i z pewnością osiągnąć cel zamierzony, którego udaremnienie mogłoby wielkie stawiać przeszkody w dalszém rozwijaniu planu operacyjnego. G. P. S.

— Od granic hiszpańskich 24 Czerwca. —

Liferanci Don Karlosa nie widząc już teraz żadnej nadziei odzyskania swoich ofiar, zaprzestali dostarczać potrzeb wojennych, przezco karliści wielkiego doznają niedostatku i gromadnie przechodzą do krystynistów. Duchowieństwo wyprzedziło się z drogich kamieni i innych kosztowności dla wspierania swego stronnictwa i nie posiada już nic więcéj nad swoje potrzeby. Zdaje się nawet, że Eguia

dotychczasowy naczelnik siły zbrojnej karli-
tów, usunąwszy się teraz do Elorrio, nie
z nielaski ale z zwątpienia o sprawie Don
Karlosa podziękował. — Podczas gdy karliści
w tak krytycznem zostają położeniu, krysty-
niści, anglicy, francuzi i portugalczycy otrzy-
mują posiłki otaczając nieprzyjaciela zewsząd.
W tej ostateczności karliści postanowili prze-
nieść wojnę do Arragonii; ale jest prawie
niepodobieństwem przebyć linię krystynistów
w masie zgromadzonych. Jeżeli im się ten plan
nieuda, Don Karlos musi opuścić kraj, a woj-
na domowa przestanie pustoszyć Hiszpanią.

G. P. S.

— *Mexyk 2 Czerwca.* —

Dzienniki Nowo-Yorskie zawierają nastę-
pne podania o bitwie na dniu 19 kwietnia
zaszłej między wojskiem meykańskiem a Te-
xynnami, którzy je pobili, a Santannę w nie-
wolę wzięli. Rapport pułkownika Hockley
donosi, że meyxkanie utracili 500 w zabitych;
że generał Kos został ujęty i wystrzałem z pi-
stoletu zabity; tudzież że na drugi dzień San-
tanna o dziesięć mil angielskich od pola bi-
twy pochwycony i temi słowy generałowi
Houston w namiocie na ranę chorującemu
oddany został: »Oddajemy w twoje ręce je-
nerała Santannę, prezesa rzeczy pospolitej me-
yxkańskiej: «Liczba jeńców wynosi 600 i 6
kobiet. — Na kongresie Zjednoczonych Stanów
Ameryki północnej była mowa o wojnie te-
xyańskiej. Pan Buchanan powstawał mocno
przeciw wszelkiemu zbrojnemu wdawaniu się
Unii w obce zatargi; większa jednak część
kongresu przeciw-nego była zdania oświadczają-
c się przeciw Santannie, który miał powie-
dzieć do posłów angielskiego i francuzkiego,
że texyanów popędzi aż za czerwoną rzekę,
a jeżeliby ich Zjednoczone Stany wspierały
ściągnąć ich będzie aż pod mury Washingtonu
i spali to miasto, jakto już pierwój anglicy
zrobli.

G. P. S.

— *Ze Smirny 4 Maja.* —

Według listów z Alexandryi daty 14 ma-
ja, udało się kousulowi francuzkiemu panu
Mimaut, częścią przez stósowne przedsta-

nia, częścią przez grošby, wymóc na wice-
królu egipskim, takie same przyzwolenia dla
Franków (co do handlu w Syrii i Egipcie),
jakie służą teraz Anglikom. Przyczyniła się
do dobrego skutku podobno i ta okoliczność,
że Mehmed-Ali miał pewne wiadomości o uz-
brojeniach Francyi na morzu, co jest dowo-
dem, że ten władca umie być uległym, kie-
dy tego potrzeba wymaga.

G. C. W.

PRZYJECHAŁI DO KRAKOWA.

Od dnia 11 do dnia 12 Lipca.

Birenzweig Meldet, Wodzislawski Mort-
ka, Borkowski Tomasz, Byczkowski Karol,
Hubicki Mateusz, Łacki Józef, Tyrna Mi-
chał, Makowski Erazm, Lgocki Serafin,
Dąbski Franciszek, Ryl Jan, Fryderycy Fe-
lix, Freidmann Lewko, Kappe Karol, Le-
wicki Michał, Gozewski Łucyan, Malachow-
ski Onufry hr. Büttner Juliusz, Zielińska
Xawera, Niemojewski Edward, Zschernigo-
wa Honorata, z Polski; Nowicki Alexander,
Dąbski Władysław, Bobrowski Adolf hra-
bia, z Galicyi.

Wyjechali z Krakowa.

Zadik Teodor, do Polski; Malachowski
hr., do Galicyi; Freund Salamon, do Pruss.

Doniesienia.

Jan Kanty Kleszczyński zdwoakat przy są-
dach W. M. Krakowa przeniósł swoje mie-
szkanie pod Ner 631 przy ulicy Mikołajskiej.

Billard porządny z bilami i 10 kijami jest
do sprzedania, życzący sobie takowy nabyó
raczy zgłosić się do Redakcyi Gezety Kra-
kowskiej.

Ktohy miał do wypożyczenia dwa lub trzy
tysiące złp. na pewną hypotekę, raczy się zgło-
sić do Redakcyi Gazety Krakowskiej.